

תת"ע 9755/08/15 - מדינת ישראל נגד יוסי קדוסי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9755-08-15 מדינת ישראל נ' יוסי קדוסי
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסי קדוסי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 27.1.15, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "אני כופר. לא דיברתי בטלפון. אמרתי לשוטר שייקח את הטלפון ויבדוק. צלצל השעון מעורר וניתקתי. הייתי ברמזור אדום. ברמזור אדום מותר לדבר בטלפון".

ביום 20.10.15, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ רביד דינסמן, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגשו כתבות מהאינטרנט, שסומנו, נ/1.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 27.1.15, בסמוך לשעה 09:20, נהג הנאשם ברכב משא ברמת גן, בנתיב השמאלי שברחוב ז'בוטינסקי, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו בסמוך לבית מספר 118, נצפה על ידי עד התביעה, שנהג באופנוע משטרתי, בנתיב מימין לנאשם, כאשר הוא אוחז טלפון נייד בידו הימנית, קרוב לצד הימני של פניו.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "לא דיברתי. יש לי טלפון קבוע. שמעתי צלצל ובדקתי אם זה מהטלפון".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך אחז את הטלפון הנייד בידו, רק כאשר רכבו היה בעצירה מוחלטת, בצומת הרחובות ז'בוטינסקי-רש"י וזאת על מנת לכבות צלצול של שרון מעורר בטלפון. הנאשם טען כי על פי הפרסומים שאמצעי התקשורת, מדיניות המשטרה אוסרת על מתן דו"חות בנסיבות דומות ולראיה, נ/1.

הנאשם נחקר מדוע לא הביא את הנוסע שהיה עמו לעדות והשיב כי אין לו קשר אליו וכי היה עובד שלו.

הנאשם נחקר מדוע לא ביקש מהנוסע להפסיק את הצלצול בטלפון והשיב: "אף אחד לא נוגע לי בטלפון".

הנאשם נחקר ואישר כי נהג במשאית והשוטר באופנוע ומשנשאל באיזה גובה החזיק את הטלפון הנייד, הראה באולם בית המשפט כי אחז בו בגובה המותן ולא ידע להסביר כיצד הבחין העד בטלפון, בשל הפרשי הגבהים בין המשאית לאופנוע.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין כי הבחין בנאשם, במהלך נהיגה וראה כי הוא אוחז, בידו הימנית, טלפון נייד גדול, בקרבת פניו.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית. העד עמד על כך כי אם היה מבחין בנאשם אוחז בטלפון נייד כאשר רכבו בעצירה בצומת, לא היה רושם כנגדו דו"ח.
3. גרסת הנאשם לא הייתה סבירה בעיני. הנאשם טען תחילה כי העד יצא ממרחב דן, אך לאחר שעומת עם מבנה הכביש במקום, חזר בו מטענתו. הנאשם לא ידע להסביר כיצד זה הבחין העד בטלפון הנייד, אם אכן אחז בו בגובה המותן, כפי שהדגים, נוכח הבדלי הגובה בין המשאית לאופנוע.
4. הנאשם נמנע מלהביא לעדות את הנוסע ברכב וטעמיו עמו וכן, נמנע מלטעון, במעמד רישום הדו"ח, כי היה בעצירה, אלא טען רק כי בדק אם היה צלצול בטלפון.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ו, 22 נובמבר 2015, במעמד הצדדים